

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Б., 11.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ТРИНАДЕСЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Габриела Тричкова

при участието на секретаря Илияна Стоименова
като разгледа докладваното от Габриела Тричкова Търговско дело № 20211200900163 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Р.Б.С. – главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с адрес за съобщения: гр. С., ул. „Т.“ № 2, ет. 6, ПРОТИВ „А.Г.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „Г.“ № 18, представлявано от управителя А.Л.Н., ЕГН: *****, „Е. – 8“ ЕООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „Г. С. Р.“ № 16, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя А.Л.Н., ЕГН: *****, и „С. 19“ ЕООД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „Г.С.Р.“ № 16, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Г.С.К., ЕГН: *****,

С исквата молба се иска от съда да бъде постановено решение, с което, на основание чл. 216, ал. 1, т. 3 от ДОПК, **ДА БЪДАТ ОБЯВЕНИ ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНИ** по отношение на НАП: апорт, вписан на 01.03.2018 г. с Акт № 88, том 3, № от вх. рег. 832, дв. вх. № 828 от 01.03.2018 г. при Служба по вписванията – Б., с който „А.Г.“ ЕООД, ЕИК: ***, прехвърля собствеността на сграда с идентификатор № 04279.139.70.1, застроена площ 126 кв.м., разположена в поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70, при съсед: имоти с идентификатори №№ 04279.139.64, 04279.139.39, 04279.139.48, 04279.139.69, находящ се в област Б., община Б., гр. Б., ул./м. „ПП.Ч.“, еднофамилна жилищна сграда на два етажа.

В случай, че бъде отхвърлен искът с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в условията на евентуалност, се иска да бъде разгледан иск, на основание чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК, като сделка, извършена във вреда на публичния взыскател, по която страна е свързано с длъжника лице.

Отново в условията на евентуалност, в случай на отхвърляне на първите два иска, се иска съдът да се произнесете по иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК – като сделка, извършена с намерение да се увреди публичният взыскател.

В случай, че бъде уважен един от гореописаните искове като основателен, се иска **ДА БЪДЕ ПРОГЛАСЕНА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТТА** и на последвалата сделка: апорт, вписан с акт № 33, том 12, вх. № от рег. 3781 и дв. вх. № 3756 от 15.06.2021 г. при Служба по вписванията – Б., с който „Е. - 8“ ЕООД, ЕИК: **, прехвърля собствеността на сграда с идентификатор № 04279.139.70.1, застроена площ 126 кв.м., разположена в поземлен имот с

идентификатор № 04279.139.70, при съседни: имоти с идентификатори №№ 04279.139.64, 04279.139.39, 04279.139.48, 04279.139.69, находящ се в област Б., община Б., гр. Б., ул./м. „ПП.Ч.“, еднофамилна жилищна сграда на два етажа на друго свързано дружество „С. 19“ ЕООД, ЕИК: ****.

Твърди се в исковата молба, че повод за подаването на молбата е наличието на неуредени публични задължения на първия ответник „А.Г.“ ЕООД, ЕИК: ***, в размер на 185 297,16 лева, от които главница в размер на 124 958,94 лева и лихва в размер на 60 338,22 лева към 20.09.2021 г. Посочва се, че непогасените и към момента задължения са възникнали на основание подадени от „А.Г.“ ЕООД декларации за самоопределяне на данъчните и здравноосигурителните вноски с основания, произтичащи пряко от данъчните закони, а именно: Декларация Образец № 6 за периода от м. 05.2013 г. до м. 06.2021 г.; Справка - декларация по ЗДДС за периода от м. 03.2015 г. до м. 08.2021 г.; ГДД по ЗКПО за периода от м. 01.01.2014 г. до м. 12.2017 г.; Декларация по ЗДДФЛ и ЗКПО за периода от м. 01.2016 г. до м. 03.2018 г., подробно описани по вид, номер, дата и размер на задължението в приложената като доказателство Справка за общите задължения на задълженото лице към 20.09.2021 г.

Излага се, че въпреки наличието на непогасени публични задължения длъжникът „А.Г.“ ЕООД, ЕИК: ***, е отчуждил свой недвижим имот, като е внесъл като непарична вноска в капитала на „Е. - 8“ ЕООД, ЕИК: **, сграда с идентификатор № 04279.139.70.1, застроена площ 126 кв.м., разположена в поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70, при съседни: имоти с идентификатори №№ 04279.139.64, 04279.139.39, 04279.139.48, 04279.139.69, находящ се в област Б., община Б., гр. Б., ул./м. „ПП.Ч.“ еднофамилна жилищна сграда на два етажа, с апорт, вписан на 01.03.2018 г. с Акт № 88, том 3, вх. рег. № 832, дв. вх. № 828 от 01.03.2018 г. при Служба по вписванията – Б.. Посочва се, че с отчуждаването на имуществото си „А.Г.“ ЕООД лишава кредиторите от възможността да се удовлетворят от неговата реализация. Извършените сделки са довели до ощетяване на държавния бюджет, което обосновава и правния интерес, който има приходната администрация от предявяване на настоящия иск. Поддържа се, че към настоящия момент задълженото лице не разполага с други свободни от тежести материални активи, които да обезпечат установените и изискуеми задължения на „А.Г.“ ЕООД.

На следващо място в исковата молба се излага, че увреждането на кредитора е обективна предпоставка и означава, че чрез извършените правни действия длъжникът създава пречки за удовлетворяване на вземането на кредитора, като безспорно е установено, че атакуваната сделка е извършена след деклариране на дължими данъци и здравноосигурителни вноски, и до настоящия момент натрупаните публични задължения не са погасени. Сочи се, че с апорта на сградата длъжникът е намалил имуществото си, знаейки, че има значително по размер парично задължение към свой кредитор и независимо от това, се е разпоредил с това имущество. Заявено е, че видно от Търговския регистър към Агенция по вписванията отчуждителят „А.Г.“ ЕООД с извършената непарична вноска става съдружник в новия собственик на имотите „Е. - 8“ ЕООД, т.е. налице е свързаност между двете дружества /съгласно §1 от Допълнителните разпоредби на ДОПК, чл. 1, б. „е“, с което са изпълнени и условията на чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК. Изложено е, че съгласно чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК недействителни по отношение на държавата са сделки или действия, с намерение да се увредят публичните вискатели, които са сключени след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения. Ищецът заявява, че намерението да се увреди публичният вискател се доказва от самия факт на увреждането, който се изразява в обстоятелството, че отчуждавайки имота си „А.Г.“ ЕООД намалява имуществото срещу което Държавата, в лицето на НАП, може да насочи методите си на принудително изпълнение или да послужи като обезпечение за погасяване на вече установените публични задължения.

Твърди се, че друго обстоятелство, доказващо намерението да бъде увреден публичният вискател е фактът на съзнателното подписване на декларация с невярно съдържание от собственика и управител на „А.Г.“ ЕООД А.Л.Н.. Цитира се разпоредбата на чл. 264, ал. 1 от ДОПК, че прехвърлянето или учредяването на вещни права върху недвижими имоти или наследствени права, включващи недвижими имоти, включването на недвижими имоти или

вещни права върху недвижими имоти като непарични вноски в капитала на търговски дружества, вписването на ипотека или особен залог се допуска след представяне на писмена декларация от прехвърлителя или учредителя, съответно ипотекарния длъжник или залогодателя, че няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски. Едноличният собственик и управител на „А.Г.“ ЕООД А.Л.Н. е попълнил Декларация по чл. 264, ал. 2 от ДОПК, че дружеството няма непогасени публични задължения, която видно от приложените доказателства /Справка за общите задължения, Декларация образец № 6 за периода от м. 05.2013 г. до 01.03.2018 г., Декларация по ЗДДС от м. 03.2015 г. до 01.03.2018 г. и декларациите по ЗКПО за периода от м. 01.01.2014 г. до 01.03.2018 г./ е с невярно съдържание. С друго имущество, което може да обезпечи публичните задължения на „А.Г.“ ЕООД, длъжникът не разполага. Доказателства в подкрепа на това твърдение са приложените към исковата молба документи от преписката по принудително изпълнение – отговори от търговските банки, справки с данни, предоставени от общините и от КАТ, справки от публични регистри – Търговски регистър и Имотен регистър към Агенция по вписванията.

Излага се, че от приложената справка от Имотен регистър към Агенция по вписванията по партидата на длъжника е видно, че длъжникът за кратък период от време е отчуждил всичките си недвижими имоти, като по този начин е намалил до минимум притежаваното от него имущество. На следващо място се посочва, че с покупко-продажба на недвижим имот, вписана с Нотариален акт № 36, том 1, с вх. № 56 и дв. вх. № 56 от 09.01.2018 г. при Служба по вписванията – Б. „А.Г.“ ЕООД е отчуждило други два свои недвижими имота, а именно: поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70, с площ по док. 400 кв.м., находящ се в област Б., община Б., гр. Б., ул./м. „ПП.Ч.“, върху който имот е разположена процесната сграда и поземлен имот, находящ се в с. 3., община Б., област Б., пл. № 48, с площ по док. 828.00 кв.м. Купувач на имотите е вторият ответник – „Е. - 8“ ЕООД, като това от своя страна е още едно доказателство, макар и косвено, доказващо намерението да бъде увреден публичният взискател.

Твърди се, че при извършена проверка по партидите на процесните имоти, е установено и, че същите са вписани като непарична вноски от „Е. - 8“ ЕООД, ЕИК: **, в друго дружество – „С. 19“ ЕООД, ЕИК: ****, между които е налице свързаност по смисъла на чл. 3 от §1 от Допълнителните разпоредби на ДОПК, б. „е“ - „з“ – „Е. - 8“ ЕООД е собственик на „С. 19“ ЕООД. Апортът е вписан с акт № 33, том 12, вх. № от рег. 3781 и дв. вх. № 3756 от 15.06.2021 г. при Служба по вписванията – Б.. Недействителността на сделките по чл. 216, ал. 1 от ДОПК е относителна недействителност по отношение на кредитора, която съгласно чл. 216, ал. 2 от ДОПК се обявява по иск на съответния публичен взискател, като тя засяга и правата на трети лица.

Поддържа се становище, че с привличането на „С. 19“ ЕООД, ЕИК: ****, като ответник по настоящото дело, се цели постигане на процесуална икономия чрез съединяване на иски. Установяването на недействителността на апорта, вписан на 01.03.2018 г. на основанията по чл. 216, ал. 1 от ДОПК, следва да доведе до установяване на относителна недействителност на последвалия го aport, вписан с акт № 33, том 12, вх. № от рег. 3781 и дв. вх. № 3756 от 15.06.2021 г. при Служба по вписванията – Б.. Относителната недействителност на апорта от 01.03.2018 г., засяга и последвалите сделки, независимо от обстоятелството, че исковата молба по настоящото дело е вписана след извършването им.

Изпълнена е процедурата по чл. 367, ал. 1 от ГПК, като видно от материалите по делото в указания на ответниците двуседмичен срок от получаване на съобщенията са депозиран писмени отговори от ответниците, с които се оспорват предявените иски.

Ответниците „А.Г.“ ЕООД и „Е. - 8“ ЕООД оспорват исковите и искат тяхното отхвърляне, защото никога и по никакъв начин законният представител на същите не е целял ощетяване на държавата и не е имал каквото и да е намерение „А.Г.“ ЕООД, ЕИК: ***, да не плаща данъчните си задължения. Заявено е, че голяма част от посоченото в исковата молба е невярно. Излагат се твърдения в отговора, че в резултат на настъпилата криза, през 2018 г. дейността на „А.Г.“ ЕООД била значително затруднена, което принудило Н. да потърси инвеститор, с който съвместно да изградят складова база и нови производствени помещения в имота, който дружеството притежавал в гр. Б.. За тази цел с г-н И.А. постигнали договорка, същият да учреди дружество „Е. - 8“ ЕООД и това дружество

да закупи от „А.Г.“ ЕООД поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70, находящ се в област Б., гр. Б., ул./м. „ПП.Ч.“, след което в негова полза да бъде апортирана и построената в този имот сграда с идентификатор № 04279.139.70.1, застроена площ 126 кв.м.

Посочва се, че споразумението било в бъдещата дейност „А.Г.“ ЕООД да участва със сградата, а г-н А. да направи парична вноска за увеличение капитала, която да е равна на оценката на апортната вноска, дадена от назначените от Търговския регистър оценители. Заявено е, че възнамерявали новото дружество „Е. - 8“ ООД - с двама равноправни съдружника, да инвестира в изграждане на производствени помещения и складова база, да назначат персонал и да увеличат възможностите за производство, с което да станат по-конкурентноспособни на пазара. Поддържа се, че след като Н. изпълнил своята част от уговорката, А. заявил, че за него е невъзможно да извърши инвестицията в размер на 219 000,00 лева – вноската необходима за увеличаване на капитала и изравняване на процентното съотношение между съдружниците, като поради тази причина се споразумели съвместното им дружество „Е. – 8“ ООД отново да стане изцяло собственост на Н. и А. да напусне съдружието, като напълно коректно последният прехвърлил дяловете, напуснал като управител и Н. заел неговите функции.

Излага се, че абсолютно неверни са доводите на НАП, че с описаните по-горе бизнес сделки Н. целял да увреди държавата и бюджета и да осуети плащанията на задълженията на „А.Г.“ ЕООД. От друга страна се сочи, че не е вярно и това, че имуществото на „А.Г.“ ЕООД след апортната вноска е намаляло, защото след като прехвърлили описана сграда, дружеството получило дялове от „Е. – 8“ ООД които са на същата стойност, каквато е стойността на сградата и то оценена от вещи лица от ТР. Тоест срещу имота фирмата получила дялове на еднаква стойност, което означава, че имуществото не е намаляло.

На следващо място в отговора е заявено, че не отговаря на истината и посоченото в исковата молба, че по време на извършването на апорта „А.Г.“ ЕООД и фирма „Е. – 8“ ООД са свързани лица. Твърди се, че Н. и дружеството му нямат никаква свързаност с И.А. и неговото дружество – НАП не дават информация защо смятат, че са свързани лица, при положение, че не са роднини, нямат обща собственост преди апорта, нямат каквито и да е връзки било то икономически и правни. Излага се, че преди сделките Н. не познавал добре А., били по-скоро далечни познати. На следващо място се твърди, че г-н А. нямал никаква представа за задълженията на „А.Г.“ ЕООД към бюджета, защото това въобще не засягало съвместния им проект. Заявено е, че целта била с дивидентите от бъдещата им дейност, „А.Г.“ ЕООД да изплати поетапно старите си задължения към НАП, поради което въобще не са обсъждали въпроса за тези задължения. На следващо място в отговора е изложено, че след като пропаднали намеренията за строителство, разширяване на производството и т.н., Н. решил, че изходът от ситуацията е или в намирането на банков кредит или в търсене на нов инвеститор, който да осигури необходимите финансови средства. Опитал да кандидатства за кредити в няколко банки, но навсякъде отказвали финансирането, защото „А.Г.“ ЕООД имал данъчни задължения и банките проверявали това служебно. Твърди се в отговора, че през 2020 г., чрез общи познати, Н. се свързал с г-н Г. К., като му предложил идеята за съвместен проект под същата форма, каквато ползвали 2018 г. Предложил на г-н К. да участва с парична вноска директно във фирма „Е. - 8“ ЕООД или да учреди ново дружество, в което да апортират имотите, след което да внесе необходимата част от капитала с цел изравняване на дяловете. Той се съгласил на втория вариант, тъй като искали независими експерти да дадат реална и справедлива оценка на имуществото – поземления имот и сградата. Преди да предприемат каквото и да било, Г. К. извършил щателна проверка на имотите и на „Е. - 8“ ЕООД, след което решили да пристъпят към първата част – апорта. През м. Септември и м. Октомври 2020 г. г-н К. регистрирал свое дружество „С. - 19“ ЕООД, а оценителите към търговския регистър изготвили оценка на имотите и определили стойността им в размер на малко над 200 000,00 лева. Въз основа на тази оценка извършили апортната вноска и „С. - 19“ ЕООД станал собственик на имуществото. От страна на Г. К. трябвало да се осигурят средства в размер на 206 000,00 лева /равни на стойността на имотите/, същите да се преведат по набирателна сметка на „С. - 19“ ООД и да се увеличи капиталът на дружеството до 412 000,00 лева. Договорили се до момента на внасяне на тази сума от страна на съдружника, имотите да си останат във владение на „Е. - 8“ ЕООД, с цел гаранция, че всичко ще се случи според договорки им. Сочи се, че завеждането на делото от

страна на НАП ще провали и тази инициатива, тъй като никой няма да се съгласи да инвестира във фирма, която е обект на съдебно преследване от НАП. Посочено е в отговора, че абсолютно невярно е, че с описаните по-горе бизнес сделки Н. е целял да увреди държавата и бюджета и да осуети плащанията на задълженията на „А.Г.“ ЕООД.

Поддържа се, че не е вярно и това, че имуществото на „Е. - 8“ ЕООД след апортната вноска е намаляло, защото след като прехвърлили описаната по-горе сграда, дружеството получило дялове от „С. - 19“ ООД, които са на същата стойност, каквато е стойността на сградата и терена и то оценени от вещи лица на Търговския регистър. Тоест, срещу имотите фирмата получила дялове на еднаква стойност, което означава, че имуществото не е намаляло. Сочи се, че не отговаря на истината и посоченото в исковата молба, че по време на извършването на апорта „С. - 19“ ЕООД и фирма „Е. – 8 ЕООД са свързани лица, тъй като Н. и дружеството нямат никаква свързаност с Г. К. и неговото дружество не са роднини, нямат обща собственост преди апорта, нямат каквито и да е връзки, било то икономически и правни. Г. К. нямал никаква представа за задълженията на „А.Г.“ ЕООД към бюджета, защото това въобще не засягало съвместният им проект и собственик на имотите не бил „А.Г.“ ЕООД, а „Е. - 8“ ЕООД.

По изложените съображения се иска да бъде оставена без уважение исковата молба и да бъдат отхвърлени исковете на НАП срещу трите дружества.

В отговора подаден от ответника „С. 19“ ЕООД е изложено становище, че оспорва предявените при условията на евентуалност искове спрямо него. Заявено е, че е безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че на 24.09.2020 г. по партидата на ответника в АВ - Търговски регистър е вписана непарична вноска в капитала, представляваща право на собственост върху следните недвижими имоти: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 04279.139.70 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Б., с площ 400,00 кв.м., местност „ПП.Ч.“, ведно с построената в имота СГРАДА с идентификатор № 04279.139.70.1, със застроена площ от 126 кв.м. Вносител на непаричната вноска е дружество „Е. - 8“ ЕООД, ЕИК: **, представлявано от А.Л.Н.. Излага се, че преди и след извършване на апортната вноска „Е. – 8“ ЕООД не е имало /и няма към момента/ публични задължения. Следователно това дружество не е длъжник на бюджета под никаква форма и извършените от него разпоредителни действия не могат да бъдат подведени под общия режим на относителната недействителност съгласно чл. 216 от ДОПК. Посочва се, че специалните норми на ДОПК, въвеждащи института на т.н. „отменителни искове“ са приложими единствено към разпоредителни действия, извършени от длъжника. Липсва законова възможност за предявяване на подобни иски претенции спрямо последващи разпореждания, извършени от лица, които нямат публични задължения. Поддържа се, че действащите законови разпоредби не въвеждат и хипотеза за автоматично обявяване на недействителност на последващата сделка при обявена такава за предходната. В този смисъл се твърди, че евентуално установяване на относителна недействителност на апортната вноска, извършена от „А.Г.“ ЕООД в полза на „Е. - 8“ ЕООД не може да влече за последица недействителността на апортната вноска, по силата на която „С. - 19“ ООД е придобил собствеността върху процесния имот. Сочи се, в отговора, че дори да се приеме, че разпоредбата на чл. 216 от ДОПК би могла да намери субсидиарно приложение и спрямо сделки, извършени от лице без публични задължения, то все пак е необходимо да се анализира дали и до колко въпросната сделка е възмездна или не. Това е така, тъй като когато действието е възмездно не е достатъчно знанието на длъжника, но още и на лицето, с което той е договарял – в случая „С. 19“ ООД. Поддържа се, че апортът в съществуващо дружество е именно възмездна сделка с трето лице, по отношение на която не действа установената в закона презумпция за знание за увреждането /така Решение № 147 от 12.02.2018 г. по т.д. № 2530/2016 г. на Върховен касационен съд, 1-во търг. отделение/.

При непарична вноска в капитала на съществуващо търговско дружество се осъществява договаряне и е налице възмездност. По тези причини в теорията се застъпва и становището, че апортът съставлява двустранен възмезден договор, аналогичен на договора за замяна. Поради това и когато се иска обявяване на недействителност по реда на изр. 2 от чл. 135, ал. 1 от ЗЗД на апорт/непарична вноска в капитала на съществуващо търговско дружество, знанието за увреждане от страна на юридическото лице, в чиято полза е извършена апортната вноска, е предпоставка за основателността на предявения конститутивен иск,

както това е прието в Решение № 147 от 12.02.2018 г. по т.д. № 2530/2016 г. на Върховен касационен съд, 1-во търг. отделение. Изложено е, че у приобретателя на имуществото не е налице каквото и да е знание /ако въобще такова би могло да е налице при условие, че праводателят не е длъжник на НАП/ за увреждащия характер на сделките. Такова не може и да се предполага. Г. К., в качеството си на ЕСК и управител на „С. 19“ ЕООД, не е имал и най-малка представа за това, че предходният собственик на имота е дружество с непогасени данъчни задължения. Подобни факти нито са му били споменати, нито е имал обективна възможност да установи. През 2020 г. А. Н., като ЕСК и Управител на „Е. - 8“ ЕООД се е свързал с Г. К. и му е предложил участие в съвместен бизнес – проект, свързан с изграждане на нова производствена база в процесните имоти и разширяване на производствените им възможности. Уговорките касали апортиране на въпросните имоти от „Е. - 8“ ООД и последващо увеличаване на капитала на „С. 19“ ЕООД, чрез парична вноска от Г. К., равна на стойността на внесеното имущество. При тези си действия К. не само, че не е бил наясно със задълженията на предходния собственик, но и няма как обективно да разбере /а и не е длъжен да установява/, че „А.Г.“ ЕООД е имало публични задължения през 2018 г., при условие, че се е убедил в изрядността на праводателя „Е. - 8“ ЕООД. При вземане на решенията си за вписване на непаричната вноска, Г. К. не е действал с намерението за увреждане, не е преследвал ясната цел за вреда на кредитора, т.е. със съзнание, че със съответния правен акт се увреждат интересите на Държавата. Намерението за увреждане по смисъла на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК не се предполага, а следва да се изведе от внимателно проведено доказване, с помощта на всички доказателствени средства. Посочва се, че към датата на извършването на апорта липсва каквато и да било свързаност между представляващите „Е. - 8“ ЕООД и „С. 19“ ЕООД и между самите дружества, което е лесно установимо от публично достъпната информация в Търговския регистър. Следователно знание за увреда не би могло и да се презумира. Твърдението в исковата молба, че между дружествата е налице свързаност по смисъла на чл. 3, &1 от ДР на ДОПК, тъй като „...„Е. - 8“ ЕООД е собственик на „С. 19“ ЕООД...“ е напълно неоснователно, тъй като преди извършване на апортната вноска „Е. - 8“ ЕООД няма никакви отношения с ответника, а още повече да е съдружник или „собственик“ на същото. Очевидно е, че т.н. свързаност възниква едва с вписването на апортната вноска и е пряка последица от нея, тъй като ex-lege вносителят ѝ неминуемо придобива съответните дялове от капитала на приемащото дружество. Това е правната конструкция на апорта, но горното съвсем не значи, че двете дружества са свързани преди вписването му, напротив. Не са налице и каквито и да е други основания за установяване свързаност между двете дружества - същите нямат съвместни участия в други дружества, едното не контролира другото, не са съсобственици на някакво имущество, между техните собственици и управители няма роднинска или каквато и да е друга връзка и т.н. Следователно дори и при изключително разширително тълкуване на закона /което поначало би било неправилно/, спрямо процесната непарична вноска не могат да намерят приложение нито една от хипотезите на чл. 216, ал. 1 било то тази по т. 6, т. 4 или т. 3 от ДОПК. Не на последно място е заявено, че процесната апортна вноска не намалява имуществото на „Е. - 8“ ЕООД, тъй като срещу стойността на апортирания имот дружеството придобива еквивалентни по стойност дружествени дялове, а оценката, послужила за остойностяване на имуществото, е изготвена и приета от АВ – Търговски регистър.

На основание чл. 372, ал. 1 от ГПК, препис от подадените от ответниците отговори на исковата молба и доказателствата към тях са изпратени на ищеца с указание, че в двуседмичен срок може да подаде допълнителна искова молба, отговаряща на изискванията на чл. 372, ал. 2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ищеца е връчено на 11.01.2022 г. на И.С. – специалист.

Видно от материалите по делото в указания на ищеца двуседмичен срок от получаване на съобщението не е депозирана допълнителна искова молба по подадените писмени отговори.

С Определение № 72/09.02.2022 г. съдът е насрочил открито съдебно заседание по делото, като се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно разрешаване на спора.

В съдебно заседание ищецът ТД на НАП – С., редовно призован, не се явява законният

представител, представлява се от Ралица Бандерова-Славева – Главен публичен изпълнител, която поддържа депозираната искова молба по изложените в същата съобщения.

Ответниците „А.Г.“ ЕООД и „Е. – 8“ ЕООД, представлявани от А. Н., редовно призовани, не се явява законният представител, не се явява и упълномощен представител.

Ответникът „С. 19“ ООД, редовно призован, не се явява законният представител, представлява се от адвокат П.П., който оспорва изцяло исквата претенция спрямо дружеството, поддържайки депозирания писмен отговор.

По делото са приобщени представените от ищеца писмени документи. Проведен е разпит на един свидетел.

След съвкупен анализ на представените от страните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Към доказателствения материал по делото са приобщени редица писмени доказателства, относими към настоящия спор, сред които: Справка № 1168356 от 28.09.2021 г. от Агенция по вписванията за „А.Г.“ ЕООД; Справка № 1168347 от 28.09.2021 г. от Агенция по вписванията за „Е. – 8“ ЕООД; Справка № 1168323 от 28.09.2021 г. от Агенция по вписванията за „С. 19“ ЕООД; Справки-декларации за данък върху добавена стойност по отношение на фирма „А.Г.“ ЕООД за периода от 14.04.2015 г. до 13.09.2021 г. /от л. 24 до л. 102 от делото/; Годишни данъчни декларации на „А.Г.“ ЕООД за 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г. /от л. 103 до л. 127 от делото и от л. 247 до л. 251 от делото/; Декларации обр. № 6 за „А.Г.“ ЕООД /от л. 128 до л. 179 от делото/, ведно със Справка за задълженията на осигурител по Декларация обр. № 6 за периода от м. Май 2013 г. до м. Юни 2021 г.; Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 05-440/14.02.2012 г. по отношение на „А.Г.“ ЕООД, с което е наложен запор върху ППС – „Нисан навара“ с рег. № Е 9779 ВК; Годишна данъчна декларация на „Е. – 8“ ЕООД за 2018 г., ведно със Справки-декларации за данък върху добавената стойност за м. Юли 2018 г., м. Ноември 2018 г. От същите се установява, че първия ответник е декларира пред НАП публични задължения.

Установява се от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 3, том I, рег. № 108, дело № 3 от 09.01.2018 г. по описа на И.К. – Нотариус с район на действие: Районен съд – Б., вписана в регистъра на НК под № 241, че „А.Г.“ ЕООД, чрез управителя на дружеството – А.Л.Н., продава на „Е. – 8“ ЕООД, чрез управителя на дружеството – И.Л. А., следния собствен на дружеството-продавач недвижим имот, находящ се в гр. Б., а именно: Поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70 по КК и КР на гр. Б., одобрени със Заповед № РД-18-32/10.05.2006 г. на Изпълнителния директор на Агенция по кадастъра, с трайно предназначение на територията: „Урбанизирана“, с начин на трайно ползване: „Ниско застрояване /до 10 метра/“, с площ 400.00 кв.м., вписан с административен адрес: гр. Б., п.к. 2700, местност „ПП.Ч.“, с номер по предходен план: 139051, 139.51 и 139.63, при граници /съседи/: 04279.139.64; 04279.139.39; 04279.139.48 и 04279.139.69, представляващ по предходен документ за собственост: Нива с площ от 4 600.00 кв.м., IV категория, местност „ПП.Ч.“, представляващ имот № 139051 по плана на земеразделяне, при граници и съседи: имот № 139038 – нива на Община-ползвател; имот № 139039 – нива на наследници на А.Х.С.; имот № 139048 – полски път на Кметство град Б. и имот № 139047 – полски път на Кметство на град Б..

С цитирания нотариален акт е извършена покупко-продажба между посочените в нотариалното производство страни и на следния недвижим имот, находящ се в с. 3.Д., а именно: Поземлен имот с пл. № 48, квартал 4 по плана на с. 3.Д., съгласно ЗРП, одобрен със Заповед № 180/23.05.1985 г., Кадастрален план, одобрен със Заповед № РД-02-14-2022/01.11.1999 г. на Кмета на Община Б., с площ от 828.00 кв.м., при граници /съседи/ по скица: север – улица; запад – имот с пл. № 293; юг – имот с пл. № 46 и имот с пл. № 47, изток – имот с пл. № 49 и при граници /съседи/ по документ за собственост: север – улица; запад – имот с пл. № 44 и имот с пл. № 45; юг – имот с пл. № 46 и имот с пл. № 47; изток – имот с пл. № 49.

От приобщената по делото нотариално заверена Декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК от дата 06.02.2018 г. на едноличния собственик на капитала на „А.Г.“ ЕООД – А.Л.Н., същият е декларира, че към 06.02.2018 г. представляваната от него фирма няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни

осигурителни вноски.

Видно от Решение от 19.02.2018 г. на едноличния собственик на капитала на „Е. – 8“ ЕООД е, че същият по повод молба за приемане на нов съдружник в „Е. – 8“ ЕООД от „А.Г.“ ЕООД, на основание чл. 148, ал. 1, т. 3 от ТЗ, във връзка с чл. 72 и сл. от ТЗ, е взел следното решение за увеличаване на капитала на дружеството, чрез извършване на непарична /апортна/ вноска и записване на нови дружествени дялове, при следните условия: капиталът на дружеството е увеличен от 5 000,00 лева, разпределени в 50 дяла, всеки на стойност 100,00 лева, на 229 500,00 лева, разпределени в 2 295 дяла, всеки на стойност 100,00 лева, чрез записване на нови 2 245 дяла, всеки с номинална стойност 100,00 лева, като е посочено, че общата стойност на новозаписаните дялове е 224 500,00 лева. Отражено в решението е, че увеличението на капитала става чрез извършване на непарична /апортна/ вноска, представляваща право на собственост върху следния недвижим имот, собственост на „А.Г.“ ЕООД: Сграда с идентификатор № 04279.139.70.1, изградена в поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70, брой етажи на обекта: два, със застроена площ от 126.00 кв.м., с адрес на сградата: гр. Б., местност „ПП.Ч.“, по КК и КР, одобрени със Заповед № РД-18-32/10.05.2006 г. на Изпълнителния директор на АК, с предназначение: жилищна сграда – еднофамилна, която сграда по издадено Разрешение за строеж № 98/26.03.2010 г., издадено от Община Б. и одобрен инвестиционен проект, представлява еднофамилна жилищна сграда, със застроена площ от 128.49 кв.м. и РЗП от 261.85 кв.м., която сграда съгласно Удостоверение № 5/11.01.2018 г., издадено от Община Б., е изградена на фаза „груб строеж“, находяща се в Поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70 по КК на гр. Б., одобрена със Заповед № РД-18-32/10.05.2006 г. на Изпълнителния директор на АК и изменена със Заповед № КД-14-01-285/20.08.2009 г. на Началника на СГКК – Б., с адрес на имота: гр. Б., местността „ПП.Ч.“, с променено предназначение с Решение № ОД-10/01.11.2007 г. на ОДЗГ, с площ на имота от 400.00 кв.м., с трайно предназначение на имота: „Урбанизирана“, с начин на трайно ползване: Ниско застрояване /до 10 метра/. Не е спорно по делото, че длъжникът „А.Г.“ ЕООД, ЕИК: ***, е отчуждил описания недвижим имот, като е внесъл като непарична вноска в капитала на „Е. – 8“ ЕООД, ЕИК: **, сграда с идентификатор № 04279.139.70.1, застроена площ 126 кв.м., разположена в поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70, при съсед: имоти с идентификатори №№ 04279.139.64, 04279.139.39, 04279.139.48, 04279.139.69, находящ се в област Б., община Б., гр. Б., ул./м. „ПП.Ч.“ еднофамилна жилищна сграда на два етажа, с апорт, вписан на 01.03.2018 г. с Акт № 88, том 3, вх. рег. № 832, дв. вх. № 828 от 01.03.2018 г. при Служба по вписванията – Б..

Приобщено по делото е Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190001-022-0074201/21.08.2019 г. на ТД на НАП, офис Б., от което се установява, че по отношение на „А.Г.“ ЕООД е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ОББ за сумата от 19 800,00 лева; Общинска банка за сумата от 131 535,69 лева и „Т.Б.А.Б.“ ЕАД за сумата от 131 535,69 лева. Впоследствие по отношение на дружеството е издадено и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С210001-022-0002939/22.01.2021 г.

Установява се от Справка за задължения на „А.Г.“ ЕООД към 20.09.2021 г., издадена от ТД на НАП, офис Б. /от л. 186 до л. 216 от делото/, че задълженията на дружеството възлизат на сумата от 185 175,55 лева, от която: 124 837,53 лева – главница и 60 338,02 лева – лихва.

Видно от Справка за задълженията на „Е. – 8“ ЕООД към 22.03.2022 г., издадена от ТД на НАП, офис Б. /л. 314 от делото/ е, че задълженията на дружеството възлизат на сумата от 907,22 лева, от които: 685,43 лева – главница и 221,79 лева – лихви.

Приобщено по делото е Платежно нареждане от 18.05.2022 г., видно от което „Е. – 8“ ЕООД е заплатило сума в размер на 918,07 лева, представляваща дължим корпоративен данък за 2018 г.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна, са събрани и гласни доказателства, чрез разпита на свидетеля Б.Е.С..

Свидетелят Б.Е.С. излага, че познава А. Н. и Г. К.. Посочва се, че Н. и К. имали намерение за общ бизнес през 2020 г. – за направата на пункт за прегледи, цехове и складова база в кв.

„С.“. Твърди се, че имотът е на името на фирмата на Н. – „Е. – 8“ ЕООД, като идеята им била К. да участва с финансирането на проекта, а Н. да участва с имота, който притежава и съвместно да го изградят.

Посочва се, че процесният имот на Н. бил прехвърлен на дружеството на К., като последният трябвало да изтегли кредит за проекта. Излага се, че по време на срещите между Н. и К., последният питал на няколко пъти дали фирма „Е. – 8“ ЕООД е чиста, дали няма никакви тежести, задължения. Посочва се, че Н. споменал, че дружеството няма задължения.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, доколкото същите са последователни и безпротиворечиви.

На базата на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

По отношение на предявения главен иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 3 от ДОПК, съдът намира следното:

Ищецът основава предявеният за разглеждане главен иск на твърдения за извършена след датата на деклариране на публични задължения непарична вноска на имуществени права на длъжника.

Съгласно чл. 216, ал. 1, ДОПК недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения. Видовете сделки са изброени изчерпателно в ал. 1, т. 1 – т. 6 на чл. 216 от ДОПК. Цитираната разпоредба урежда три самостоятелни основания за обявяване на недействителни по отношение на публичния взискател на действия или сделки, извършени от длъжника, а именно 1/ действието, съответно сделката, да е извършено след установяване на публичното задължение с влязъл в сила акт за установяване на публично вземане, съответно с влязло в сила съдебно решение, 2/ да е извършено след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията се е стигнало до установяване на публични задължения, както и 3/ действието или сделката да е извършена след датата на деклариране на публичните задължения. В случая ищецът основава искането си за обявяване на атакувания апорт за недействителен по отношение на държавата именно на последното от изброените основания, а именно поради това, че същият е извършен от длъжника след деклариране на публичните задължения. Доколкото обаче основанието, на което ищецът основава искането си е въведено с изменението на материалната норма на чл. 216 ДОПК с § 41, т. 1 от ЗИД на ДОПК, прието от 44-то Народно събрание на 3 декември 2020 г., обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г., се поставя въпросът за приложимата към процесния случай редакция на чл. 216 ДОПК.

С нормата на чл. 216 ДОПК се урежда субективно преобразуващо право за обявяване за относително недействителни по отношение на публичните взискатели на отговарящи на определени условия действия и сделки, извършени от длъжника, което право се упражнява по съдебен ред. Поради това следва да се приеме, че макар и да се съдържа в процесуален закон, същата има чисто материалноправен характер, като при отсъствието на закон, с който се придава обратно действие по смисъла на чл. 14 ЗНА, то тя следва да бъде прилагана единствено по отношение на факти, настъпили след влизането ѝ в сила, като същото се отнася и за нейните изменения. Фактическият състав, на който се основава предявеният иск и с който ищецът свързва възникването на претендираното преобразуващо право за обявяване на относителна недействителност на извършения апорт, включва последователно декларирането на публични задължения и извършване на непарична вноска на имуществени права на длъжника. Приложимият материален закон се определя от датата на осъществяване на последния елемент от фактическия състав, съставляващ основанието на предявения иск, като в случая това е датата на вписване на извършения апорт, чиято относителна недействителност се иска да бъде обявена, а именно - 01.03.2018 г. Приложима към 01.03.2018 г. е редакцията на чл. 216, ал. 1, т. 3 ДОПК, обнародвана в ДВ, бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г. до 1.01.2021 г. която гласи, че недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за

възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, непарични вноски на имуществени права на длъжника. Видно е, че съгласно приложимата към процесния случай редакция на чл. 216, ал. 1, т. 3 ДОПК, непаричните вноски на имуществени права на длъжника, след деклариране на публичните задължения не подлежат на обявяване за относително недействителни по отношение на публичните вискатели. Ищецът не твърди задълженията да са установени с влязъл в сила акт, нито с ревизия, нито ангажира доказателства в тази връзка. От изложеното следва, че дори и при установяване на всички факти, формиращи основанието на предявения иск, т.е. дори и по делото да бъде установено, че атакуваният апорт от 01.03.2018 г. е сключен от длъжника след деклариране на публичните задължения, това не би довело до извод, че за ищеца е възникнало право да поиска увреждащата го сделка да бъде прогласена за недействителна по отношение на него. Предвид негодността на изтъкнатото от ищеца основание да доведе до възникване на предявеното с иска по чл. 216, ал. 1, т. 3 ДОПК преобразуващо право не се налага по делото да бъде изследвано осъществяването на отделните елементи от конкретния фактически състав, на който се позовава ищецът, като факта и датата на деклариране на публичните задължения, сключването и датата на атакуваната разпоредителна сделка. С оглед на изложеното съдът намира, че искът по чл. 216, ал. 1, т. 3 ДОПК за обявяване за НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН, по отношение на НАП: апорт, вписан на 01.03.2018 г. с Акт № 88, том 3, № от вх. рег. 832, дв. вх. № 828 от 01.03.2018 г. при Служба по вписванията – Б., с който „А.Г.” ЕООД, ЕИК: ***, прехвърля собствеността на сграда с идентификатор № 04279.139.70.1, застроена площ 126 кв.м., разположена в поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70, при съсед: имоти с идентификатори №№ 04279.139.64, 04279.139.39, 04279.139.48, 04279.139.69, находящ се в област Б., община Б., гр. Б., ул./м. „ПП.Ч.“, еднофамилна жилищна сграда на два етажа, следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Предвид отхвърляне на предявения главен иск на посоченото основание, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и предявените при условията на евентуалност искове с правно основание чл.216, ал.1, т.6 от ДОПК и чл.216, ал.1, т.4 ДОПК по гореизложените съображения.

Доколкото съдът посочи, че предявения главен иск подлежи на отхвърляне, не се е събднало вътрешно процесуалното условие за разглеждане на предявения евентуален иск за обявяване на относителна недействителност на последващия апорт от 15.06.2021 г., за който е заявено искане от ищеца да бъде разгледан при уважаване на един от посочените по горе искове по отношение на първия апорт.

По отговорността за разноски: Право на разноски в процеса с оглед изхода на спора имат първите двама ответници, които не са направили искане за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното, Окръжен съд Б.,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от Държавата, чрез ТД на НАП С., с адрес за съобщения: гр. С., ул. „Т.“ № 2, ет. 6, ПРОТИВ „А.Г.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „Г.“ № 18, представлявано от управителя А.Л.Н., ЕГН: *****, „Е. – 8“ ЕООД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „Г. С. Р.“ № 16, ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя А.Л.Н., ЕГН: *****, главен иск за ОБЯВЯВАНЕ ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН, на основание чл. 216, ал. 1, т. 3 от ДОПК, по отношение на НАП на апорт, вписан на 01.03.2018 г. с Акт № 88, том 3, № от вх. рег. 832, дв. вх. № 828 от 01.03.2018 г. при Служба по вписванията – Б., с който „А.Г.” ЕООД, ЕИК: ***, прехвърля собствеността на сграда с идентификатор № 04279.139.70.1, застроена площ 126 кв.м., разположена в поземлен имот с идентификатор № 04279.139.70, при съсед: имоти с идентификатори №№ 04279.139.64, 04279.139.39, 04279.139.48, 04279.139.69, находящ се в област Б., община Б., гр. Б., ул./м. „ПП.Ч.“, еднофамилна жилищна сграда на два етажа, както и предявените при условията на евентуалност искове на основание чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК, за обявяване за недействителен на същия апорт, като сделка, извършена във вреда на публичния вискател, по която страна е свързано с длъжника лице, както и иска

с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК – като сделка, извършена с намерение да се увреди публичният взискател.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд – С..

Съдия при Окръжен съд – Б.: _____